

विष्णुं अधिकं श्रेष्ठं सेव्यत्वेन मे निरे ज्ञातवन्तः ॥ वस्तुतस्तु प्रकृतयुद्धे विष्णोराधिक्यदर्शनात्त्रिपूरवधे शिवस्याधिक्यदर्शनात्तयोः साम्यग्रहणमिति तात्पर्यम् ॥ अधिकमित्यस्य स्वीयपूर्वज्ञानविषयस्वरूपापेक्षया अधिकमित्यर्थः ॥ धनूरुद्रस्त्विति ॥ एवं युद्धदशायां क्रुद्धः पश्चाद्देवप्रार्थनया प्रसन्नः शिवः देवेभ्यो दत्त्वा ततः सर्वैर्देवैः सह युद्धार्थं धनुरिच्छतो देवरातस्य ददौ ॥ अतएव वरुणेन दत्तमिति वक्ष्यमाणेन रुद्रेण देवानां दत्तमिति उक्तपंथेन च न विरोध इत्याहुः ॥ २० ॥ एवं च शैवस्य धनुषस्तदारभ्य शिथिलत्वेन तद्गङ्गाकृतं न ते वीर्याधिक्यमिति भार्गवाभिप्रायः अथ स्वधनुष आगममाह ॥ इदं चेत्यादि ॥ परपुरंजयमित्यार्षमसंज्ञायां ॥ २१ ॥ भार्गवे भृगुपुत्रे ॥ स उक्तरूपो विष्णुः न्यासं प्रादात् ॥ अ

अधिकं मे निरे विष्णुं देवाः सर्पिगणास्तथा ॥ धनूरुद्रस्तु संक्रुद्धो विदेहेषु महायशाः ॥ २० ॥ देवरातस्य राजर्षेर्देवौ हस्ते ससायकं ॥ इदं च वैष्णवं रामधनुः परपुरंजयं ॥ २१ ॥ ऋचीके भार्गवे प्रादाद्विष्णुः स न्यासमुत्तमं ॥ ऋचीकस्तु महातेजाः पुत्रस्याप्रतिकर्मणः ॥ २२ ॥ पितुर्मम ददौ दिव्यं जमदग्नेर्महात्मनः ॥ न्यस्तशस्त्रे पितरि मे तपोबलसमन्विते ॥ २३ ॥ अर्जुनो विदधे मृत्युं प्राकृतां बुद्धिमास्थितः ॥ वधमप्रतिरूपं तु पितुः श्रुत्वा सुदारुणं ॥ क्षत्रमुत्सादयं रोषाज्जातं जातमनेकशः ॥ २४ ॥ पृथिवीं चाखिलां प्राप्य कश्यपाय महात्मने ॥ यज्ञस्यान्ते ददं रामदक्षिणां पुण्यकर्मणे ॥ २५ ॥ दत्त्वामहेंद्रनिलयस्तपोबलसमन्वितः ॥ श्रुत्वा तु धनुषो भेदं ततो हेंद्रुतमागतः ॥ २६ ॥ तदेवं वैष्णवं रामपितृपैतामहं महत् ॥ क्षत्रधर्मपुरस्कृत्य गृहीष्वधनुरुत्तमं ॥ २७ ॥

प्रतिकर्मणः स्वहंतर्ह्यपि शापादिप्रतिक्रियारहितस्य ॥ २२ ॥ न्यस्तशस्त्रे ॥ न्यस्तं त्यक्तं विष्णुधनूरूपं शस्त्रं येन तथाभूते ॥ तपोबलयुते पितरि प्राकृतीं बुद्धिमास्थितोर्जुनः कार्तवीर्यः मत्पितुर्मृत्युं विदधे ॥ २३ ॥ तमयोग्यं पितुर्वधं श्रुत्वा हं रोषात् क्षत्रमुत्सादयं उत्सादितवान् अडभाव आर्षः ॥ २४ ॥ प्राप्य स्वबलेनेति शेषः ॥ पुण्यकर्मणे यज्ञरूपपुण्यसाहुण्यार्थं ॥ २५ ॥ दत्त्वा भूमिमिति शेषः ॥ महेंद्रो महेन्द्रपर्वतः ॥ धनुषः शैवस्य ॥ २६ ॥ पितृपैतामहं पितृपितामहक्रमादागतं उत्तरपदद्विद्विराषीं ॥ क्षत्रधर्मं मद्भर्तित्वं मया पूर्वमङ्गीकृतं क्षत्रधर्मं ननु ब्राह्मणधर्ममाश्रित्य त्यजेत्यर्थः ॥ ब्राह्मणवत्शांतिमास्थाय नाहं शक्त इति मा ब्रूहीत्यर्थ इति कतकः ॥ २७ ॥